54

Lok-1- Ellas hus. – Gludvej 54. **HER ER FORTÆLLER**

B1493 (billede af huset ca.år 1950)

Huset er opført i 1911 af murermester Niels Schreiber. Datteren Ella overtog huset. Først i 70'er boede her 4 generationer under samme tag. Huset blev i 1992 købt af Glud Museum og huser nu Lokalarkivet.

Huset er tidligere omtalt som Schreibers hus.

Murermester Niels Raun Schreiber (6/8-1883 – 23/12-1974) opførte i 1911 huset som privatbolig for familien. På billedet ses Niels og hustru Karen (20/6-1885 – 3/4-1948) stående i fordøren. Niels Schreiber drev sin murerforretning fra adressen. En garage der lå ved siden af huset er i dag revet ned.

Datteren Ella Raun Sørensen (født Schreiber 16/8-1915) flyttede ind og holdt hus for faderen. Senere flyttede også hendes datter Margit Toft Johansen med sønnen Peter Johansen ind.
Så først i 70'erne boede her 4 generationer under samme tag.

Niels flyttede på Glud Hvilehjem som 90årig, hvorefter Ella og Margit overtog huset som i 1992 blev solgt til Glud Museum, da Ella flyttede på plejehjem i Hornsyld.

Museet navngav huset "Ellas Hus", og i dag har Lokalarkivet lokaler her.

Lok-2- Hildesheim – Museumsvej 46 **HER ER FORTÆLLER**

B1547 (ca. år 1950 Søren Knudsen foran huset)

Huset i den unikke byggestil er opført i 1906 af Glud Museums stifter Søren Knudsen. Senere ejet af Sørine & Alfred Jensen, museumsleder og kirkeskibsbygger. Efter folkeindsamling købt til museet i 1991

Søren Knudsen var stifter af Glud Museum.
Han opførte Hildesheim i 1906 som privat bolig for ham selv og hans familie. Som ung gik han på valsen og den specielle bygningsstil og husets navn er inspireret af Sørens navervandringer sydpå, hvor han opholdt sig en del i den tyske by Hildesheim. I 1920 byggede han vestfløjen til.

Oprindelig var han maler, og havde også været på tegnekursus.Han var visuelt og kunstnerisk begavet og han har udført et væld af tegninger af gamle bygninger, godser, møller, landskaber m.v. fra egnen heromkring. Han solgte tegningerne for at lindre sin pengenød, som dog stadig fulgte ham gennem livet.

Han vandrede rundt på egnen med trillebør og indsamlede materiale og effekter til at opstarte museet med. Det første store projekt han opførte, var flytningen af stuehuset til Rasmus Thommesøns gård. (nuværende ”Kirkely”)
Søren Knudsen var en ener – folkemindesamler og samfundsrevser. Han havde et iltert sind, kom let i strid med folk. Han kunne ikke lide præster, lærere, politiet og anden øvrighed.

Hans humør var meget svingende under rundgang på museet tålte han ikke afbrydelser, hvis man roste ham, kunne han også optage det unådigt.
Nogle kom kun på museet og ikke på Hildesheim og for andre var det modsat. Det var som humøret nu var den dag. Han lignede en vildmand, med langt hår og fuldskæg, og kunne skræmme både børn og andet godtfolk.

Søren Knudsen oprettede teknisk tegnestue for egnens håndværkere.
Han nåede også at blive gift med 3 kvinder og fik i alt 7 børn.
Søren havde en afvigende personlighed og var indtil flere gange tvangsindlagt på sindssygehospitaler.

Søren Knudsen døde i november 1955 – 77 år gammel.

Ved Sørens død overgik museet til et tilsynsråd, mens Hildesheim tilhørte hans arvinger.
Tilsynsrådet købte huset med alt hvad deri fandtes, og solgte det straks videre til den kommende bestyrer, med krav om at der skulle indrettes en Mindestue for Søren Knudsen i ”Riddersalen” på første sal, og der skulle i huset indrettes toilet til rådighed for Museét og dets gæster.

I marts 1956 blev Sørine (1903-2004) og Alfred Jensen (1893-1981) ansat som bestyrerpar for Glud Museum og flyttede ind i Hildesheim, som nu var deres private bolig. Alfred byggede kirkeskibe som i dag hænger rundt omkring i Danmark, og få i udlandet. Han var en meget anerkendt og flittig kirkeskibsbygger og nåede at bygge 34 kirkeskibe og 72 modeller i alt inden hans død i 1981.

Hans værksted var i Munkestuen.
Efter Alfreds død i 1981, boede Sørine i huset i ti år, hvorefter det blev udbudt til salg.

Museet havde på daværende tidspunkt ikke økonomisk mulighed for at købe Hildesheim.
Ved Glud borgerforenings Sankt Hans bål i Pøt, omtalte Erna Berg i hendes båltale, at den historiske bygning nu ville blive solgt og derved gå tabt for museet.
Allerede dagen efter samledes lokale ildsjæle og oprettede foreningen ”Hildesheims venner”, hvis formål var at købe og overdrage Hildesheim til Glud Museum.
Bestyrelsen bestod af: Jørn Bjerre Rasmussen, Alex Holm, Johannes Borg Hansen, Erna Berg, Frode Hansen og Gunnar Schmidt.
Der kom meget hurtigt tilsagn om store donationer fra lokale borgere (nogle gav 100 tusind kr.)
Og i løbet af en uge havde foreningen samlet 425.000 til køb af Hildesheim.

Den 23. november 1991 overdrog foreningen Hildesheim til Glud Museum.

Hildesheims venner fortsatte indsamling af midler til istandsættelse – i alt blev der samlet og brugt omkring 700.000 kr
Foreningen blev opløst i 1996 – Da var Hildesheim klar til at blive åbnet for museet besøgende.

Der blev afholdt en flot indvielsesfest og til den anledning blev Søren Knudsens sang ”Ved Dysbjerg” fundet frem fra gemmerne.

Sangen er siden blevet meget afholdt, og bliver stadig sunget ved lokale arrangementer.

Bygningen Hildesheim danner i dag rammen om en stor udstilling og beretning om Søren Knudsens liv og virke. I mindestuen på 1.sal er der paneler fra riddersalen i det gamle Barrit skov Slot.

.

17 5 '99

Lok. 3 Hjemmesygeplejerske – Gludvej 56

Billede nr. 3205 (hus)

og 723 (portræt af Marie Sønnichen)

Huset blev bygget i 1937. Her boede Marie Sönnichen, der var sognesygeplejerske i Glud-Skjold i 37 år. Efter Glud flyttede Marie i 1983 til Hornsyld plejehjem, hvor portrættet er taget.

Flere noter

Marie blev født 1899, var sognesygeplejerske i Glud-Skjold i 37 år. Boede Gludvej 56. Foto fra plejehjemmet i Hornsyld, hvortil hun flyttede i 1983.

17 5 '99

Lok. 4 Tømrerværksted John Nielsen – Gludvej 58

Billede nr. 3208

John byggede værkstedet i ca. 1965, hvor han og hustruen boede, før de flyttede i det nybyggede stuehus i 1968. Var tømrermester i 18 år og udlærte 10 svende. Var derefter ansat ved Palsgård i 26 år.

Fra snak med John Nielsen 16-06-2023

Det startede ”nede i Glud”. Her var John ansat som svend ved Karetmageren sammen med 3 andre svende. De fik løn hver fredag, men en fredag sagde karetmageren, at fra næste fredag var de alle sagt op – selvom de var i gang med at bygge ny lade og ny svinestald på Østrupgård. Og han havde aftale om to års arbejde forud. Men han (Karetmageren var ikke god til at få skrevet regninger – så var han nok også syg – døde nogle få år senere.

Karetmagerhåndværket var ved at dø ud – derfor gik det mere over til tømrerarbejde. John var blevet udlært som tømrer hos Jørgen Juhl i Sønderby (han er død for nylig). En anden svend ved Jørgen Juhl var Søren Påske, der var 75 år, da John kom i lære.

Karetmageren, der sagde sine svende op sagde til John – DU kan overtage det – du må gerne bruge værkstedet her, og så blev John selvstændig og ansatte en af de andre svende, Bolund; der var blevet fyret. Karetmageren fortsatte også lidt med en af de andre svende, der arbejdede mest i værkstedet. Karetmageren døde midt under arbejdet – han var i gang med at lægge nyt gulv hos bager Hansen. John fortsatte med at bruge værkstedet – betalte ikke noget for det. En morgen var værkstedet låst – og

karetmagerens kone græd og sagde, at hun ingen penge havde. Hun – og måske andre – forsøgte at få de kunder, hvor der var lavet arbejde til at skønne over, hvad tømrerarbejdet mon havde kostet. Karetmageren og konen havde ingen børn. Hun endte med at rejse til Nordjylland, hvor hun vist endte med at tage sit eget liv.

John kom nu til at udøve sit tømrerhverv fra det værksted, som bødkeren Alfred Møller havde haft – der boede lige ved siden af biografen. Han lavede smørdritler til mejeriet og saltkar og ajletønder til bønderne. Her var John kommet meget i sin skoletid som fritidsjob, de var to drenge, der skiftedes til at komme der en uge ad gangen. John lejede værksted her af Alfred Møllers søster.

I ca.1965-1966 købte John byggegrunden på Gludvej af Magnus Nielsen på Kirkely. Prisen var 5.000 kr. i alt. Byggede værkstedet, hvor han og konen boede i et par år, før de flyttede over i det nybyggede hus i 1968 – dvs. det eksisterende hus, hvor de også bor i dag.

John var tømrermester i 18 år – så ville han hellere have fast arbejde og ikke al bøvlet med at være selvstændig. Han har udlært 10 svende – og arbejdede ALTID. Han kom til mejeriet på Palsgaard og Ingelise (konen) begyndte som hjemmehjælper. Han har også været vært ved Glud Forsamlingshus. Han nåede at være på Palsgaard i 26 år.

Maskinerne står stadig i værkstedet – han kan ikke nænne at komme af med dem, selvom der har været interesserede købere til nogen af dem.

I sine unge dage var John på Brund efterskole. Her lærte han lige så meget på et halvt år, som han havde lært i 7 år i folkeskolen. Brund efterskole brugte forsamlingshuset i Brund (nu Brund Auto) som gymnastiksal. Han har gået i skole hos lærer Sparsø, der var en rigtig god kirkesanger og typisk var "fint" klædt på- vist ofte med svale-hale jakkesæt.

Søren Knudsen var en viking at se på – gik klædt i noget mærkelig tøj. Byggede et vikingeskib, som han ville sejle til Amerika i – men han nåede kun til Snaptun Havn, hvor skibet lå i en del år (det var vist et lille skib). Søren Knudsen kunne ikke fordrage, når folk stod med hænderne i bukselommerne. John's far ville drille Søren og stillede sig foran ham med hænderne i bukselommerne. Da Søren sagde noget om, at han skulle se at få hænderne op, sagde Johns far at "det er mine egne lommer og mine egne hænder",

Mere fortælling: Under Krigen sov der tyskere i skolens gymnastiksal. Da de rejste, manglede gulvet – det var brudt op og brugt til brænde. Tyskernes heste var indlogeret i stalden hos Camilla Juelsen i Kirkely.

Gludvej 58 (John og Ingelise) har senere tilkøbt mere jord bagved de to næste huse på landevejen. Her har John og Ingelise i dag et frodigt haveanlæg med gange, eksotiske planter og blomster, små lysthuse og en dam med karper i den fjerneste ende af haven. Det grænser lige op til museet, og man kan svagt skimte stråtaget af Badens Minde.

Her ved dammen blev der serveret smørrebrød fra Brugsen – bragt af et barnebarn, der har feriejob i Brugsen og som kom på besøg.

Lok-5-Murermester Henry Schreiber – Gludvej 117

Billede: Danmark set fra luften fra 1959

Murermester Henry Schreiber byggede huset i 1941. Herfra drev han et mindre murerfirma med 3-4 mand ansat. Sønnen Erik Schreiber overtog firmaet i 1970'erne.

15 3 '99

Lok 6 Fagforeningskontor – Gludvej 107

Billede 3211. evt. også 1999

Huset er bygget i 1941 og her var kontor for fagforeningen i Glud indtil 1970. Her blev Glud og 7 andre afdelinger lagt sammen under Juelsminde og fik til huse i SID-huset Hornsyld.

Arbejdsmændenes fagforening i Glud og omegn blev stiftet 15. september 1915 med 13 medlemmer. Den første formand hed Albertinus Jørgensen. I 1948 var der 98 medlemmer.

Huset bygget i 1941, og her var der fagforeningshus indtil 1970.

I 1944 boede Gunnar og Karen i huset – Gunnar blev formand i 1944.

Medlemmerne mødte op hos Karen for at købe mærker, der skulle sættes i den lille røde fagforeningsbog, som bevis på at man havde betalt kontingent og havde ret til understøttelse, hvis man blev arbejdsløs.

Det fortælles at der kunne være kø ud ad døren på åbningsdagen.

Den 1. juli 1970 blev fagforeningen i Glud (samt 7 andre afdelinger) lagt sammen under Juelsminde i forbindelse med kommunesammenlægningen og fik til huse i Hornsyld – kaldet SID-huset.

Se mere om fagforeningens historie i Fagforeningernes udvikling i Bjerre Herred 1897-1987. udgivet af SID Juelsminde.

KØD.FLÆSK.PAALÆG

Lok-7-Slagter Grønvald – Gludvej 52 **PLANCHE PÅ MUSEÉT**

B3394 (Huset med tilbygning/slagterforretningen)

Kirstine og Grønvald Nielsen opførte i 1959 en tilbygning hvori de startede slagterforretning med tilhørende køle-og arbejdsrum. Ophørt først i 1980'erne. Forretningsdelen er senere revet ned.

Kirstine og Grønvald Nielsen opførte i forbindelse med deres privatbolig i 1959 tilbygningen, hvori de startede slagterforretning.

Der var direkte dør inde fra privaten og ud i butikken. Bagved butikslokalet var der et arbejdsrum hvor Grønvald slagtede grise og forarbejdede kødet til salg.

Forretningen ophørt først i 1980-erne.

Ægteparret blev boende i huset mange år efter at forretningen var lukket, og butikslokalet blev brugt som udestue. Senere er tilbygningen revet ned.

Søn af Grønvald – Svend Erik Grønvald har skrevet en beretning om hjemmeslagtning fra 1950erne som findes på lokalarkivet

ALTID
I FORM
TOP SPED
RA38. 480

Lok. 8. Mekaniker Frank Jensen - Gludvej 105

B 3210 (hus foto fra 99)

B 2999 (Frank og søn med biler)

Frank Jensen byggede hus og værksted i 1949. Han var inkarneret samler af gamle Ford A biler. Efter hans pludselige død i 1981 blev stedet overtaget af ”Damgaard Marine”. Huset nedrevet 2016.

Mekaniker Frank Jensen byggede hus og værksted på Gludvej 105 i 1949. Han var gift med Lilly og de fik 8 børn.

Der var benzintank ved værkstedet som Lilly for det meste passede. Den lukkede han ned da Brugsen blev flyttet på Fruens Toft og de fik tankanlæg.

Frank var en ”tusindkunstner” og god mekaniker der kunne reparere alt: biler, motorcykler, landbrugsmaskiner m.v.

Han havde også en mand ansat på værkstedet.

Han var inkarneret samler af gamle Ford A biler, som han istandsatte sammen med sine sønner.

Efter hans pludselige død i 1981 blev stedet overtaget af ”Damgaard Marine”.

Fra ca. 2007 (hvor nabohuset lok. 9 brændte, som Herluf Damgård også ejede) blev huset mere og mere forfaldent. Ejeren af Damgaard Marine flyttede til Sønderjylland.

Glud borgerforening pressede på, for at få huset revet ned, og det skete i 2016. Damgaard Marine og hele sagen har flere gange været i avisen – se f.eks. Hedensted sektionen i Vejle Amts Folkeblad 26. januar 2007.

E MARTENSEN

MINI ~ MODE

Lok- 9-Elektriker Martensen – Lilleskovvej 2

Billede nr. 746 (Installatør forretningen)

Billede nr. 900 (Bodil i forretningen)

Billede nr. 1285 (”Mini-mode”)

Martensen drev installatørbutik fra 1928-79. Sønnen Bent overtog og flyttede til Snaptun. Herefter butik ”Mini-mode” med salg af børnetøj og garn. Senere opkøbt af Damgaard Marine. Huset brændte 2007.

Annie og Ejgil Martensen drev installatørforretning og butik, fra 1928-79,

I butikken blev der solgt alt el tilbehør såsom pærer, sikringer m.v. derudover også lamper, komfur og vaskemaskiner.

Udstillingsvinduet var dengang et flot syn med de mange forskellige tændte lamper.

Sønnen Bent overtog installatørforretningen. Han flyttede senere firmaet til Snaptun

Selve forretningslokalet blev senere lejet af Bodil (billede 900) som åbnede forretningen ”Mini-mode” med salg af børnetøj og garn.

Senere blev forretning og privatbolig opkøbt af Damgaard Marine (billede 1285). Huset brændte ned i år 2007 og ligger nu hen som en tilgroet brandtomt.

Lok 10 Den lille cafe – Lilleskovvej 1 **HER ER FORTÆLLER**

Billede – en png fra Danmark set fra luften

Huset er bygget i 1920 og den lille café startede med en iskiosk. Så tilbygning og større fester. I 1984 blev det til "Lilleskovens Selskabsforretning" Siden år 2000 pizzeria.

Huset blev bygget i 1920.

Johanne Kramehøft drev et ishus i et lille træhus ude ved vejen. Hendes mand havde snedkerværksted i den lave hvide bygning der ligger ved siden af beboelsen.

Stedet blev først i 1940'erne købt af Lilli og Erling Schreiber der forsatte driften af ishus og snedkerværksted.

Erling Schreiber havde maskinsnedkeri og fremstillede b.la. ligkister. Han var også bedemand.

Efter nogle år flyttede Lilli kiosken ind i forgangen til huset, så skulle hun ikke bruge tid på at gå ud til ishuset. Hun åbnede op til den private stue, så man kunne komme ind og sidde ned, mens man spiste is eller nød en kop kaffe og hjemmebagt kage.

Og dette udviklede det sig til "Den lille Café".

I den private stue var der også mulighed for at komme og se TV, det fortælles at der var ca. 50 personer samlet for at se seksdagesløb i 1958 med Kaj Werner og Palle Løkke.

"Den lille Café" blev i 1961 udvidet med en tilbygning, der var indrettet som café og festlokale med plads til ca. 70 gæster. Det blev starten på en storhedstid for stedet, som blev kendt for den gode mad og service

Lilli og Erling Schreiber døde i 1972 og 1973 og deres børn solgte cafeén.

Mange forskellige ejere forsøgte efterfølgende med mere eller mindre held at drive forretningen videre.

Driften blev først stabil igen da Nina og Leif Andersen pr. 1. januar 1984 købte virksomheden. De ændrede navnet til ”Lilleskovens Selskabsforretning” og udførte mange ændringer, bl.a.ombygning af køkken og opførte tilbygning til kontor m.v. i 1988. Det blev en driftig forretning med selskaber og salg af mad ud af huset.

Leif solgte det i år 2000.

I alt har der været 11 ejere af huset fra det blev bygget og til i dag.

I dag (2023) er der Pizzeria på stedet.

Lok 11 Glud Hvilehjem – Lilleskovvej 3

Billede nr 2986

Huset bygget 1932 som Glud hvilehjem af to sygeplejersker, Cecilie Hansen og Magrethe Sørensen. Plejehjemmet nedlagt i 1987. Afvænning af alkoholikere indtil 1992. Nu Hotelpension Sirius.

Huset er bygget 1932 som Glud hvilehjem, som er det første af sin art i Glud og omegn.

Hvilehjemmet blev stiftet af to sygeplejersker, Cecilie Hansen og Magrethe Sørensen, der kendte hinanden fra deres elevtid på Hornsyld Sygehus. I 1934 opførtes 1. afsnit af Hvilehjemmet med plads til 11 personer.

Kommunen troede ikke der var behov for Hjemmet, så de to sygeplejersker startede på egen risiko, men aftalte med kommunen at en plads skulle koste 60 kr. om måneden.

Den 15. oktober 1934 flyttede den første beboer ind, og allerede i 1938 måtte man udvide så der blev plads til 18 beboere. Nu var kommunen involveret med et lån på 12.000 kr. og prisen på en plads var steget til 80 kr. om måneden.

Personalet bestod af de to sygeplejersker og fra 1938 også af to unge piger, der boede på 2. sal på hvilehjemmet.

I 1967 overtog Glud-Skjold kommune, driften af hjemmet og lejede bygningerne af Cecilie og Margrethe indtil 1970, hvor Juelsminde kommune også købte bygningerne for 250.000 kr. og drev stedet videre indtil 1987.

Plejehjemmet blev nedlagt i 1987og herefter blev stedet forsøgt som børne-og ungdomspension og senere et afvænningssted for alkoholikere indtil ca. 1992.

I 1996 blev det købt af en dansker og en hollænder, der stadig driver ”Pension Sirius”. Navnet ”Sirius” kommer fra navnet på den båd, som den ene af dem havde.

Brugsen
OK
'91 4 30

Lok 12 Glud Brugs – Fruens Toft 11.

Billede nr. 1358 fra 1991.

Glud brugs blev stiftet 1919 og flyttede i 1959 til Fruens Toft 11. Blev i 1991 sammenlagt med Nørby Brugs til "Daglibrugsen Glud-Nørby". Brændte totalt ned i 2009. Nybygget og indviet igen i 2010.

Glud brugs blev stiftet 1919 og var placeret på Nordmarksvej 2B (taget med som lokalitet 58).

Der var også en brugsforening der lå Nørbyvej nr. 13 (lokalitet 44), stiftet vistnok i 1890.

I 1959 flyttede Glud Brugs op til landevejen i nybygget hus.
Her var butikslokale og privat bolig til uddeleren sammenbygget.

Diverse ombygninger, og udvidelser gennem tiden.
Se billede nr. B1358 taget i 1991, hvor de to brugser blev sammenlagt til **Dagli´Brugsen Glud Nørby.**

En større ombygning i 2009 – Men så brændte Brugsen ned en formiddag d. 25-03-2009 - et par dage før ombygningen var færdig.

Det var en total nedbrænding – forårsaget af at en af håndværkerne kom for tæt på noget forskalling med en brænder, der skulle svejse tagpap.

Nødbrugs blev indrettet i lagerhal på Tønballevej.

Den nybyggede – nuværende Brugs blev indviet i 2010.

eMr

Lok 13 Johannes Møller – Fruens Toft 6 **HER ER FORTÆLLER**

Billede 248 fra 1988 (Johannes på minigraveren)

Johannes Møller drev entreprenørforretning i 54 år indtil ca. 2010 og har udført meget jordarbejde i Glud. Han byggede huset på Fruens Toft 6 i 1958. Han døde i 2012 - 2 år efter hustruen Anna.

Johannes Møller – født 1926 og død 2012

Blev født på gården "Bjergårdslund". Blev i 1957 gift med Anna Peterine Albrechtsen Friis. Anna Møller døde i 2010.

Frede, storebror til Johannes startede 1951 op med at drive maskinstation hjemme fra gården i Søndermarken. Johannes hjalp broderen fra opstart og de blev kompagnoner i 1953.

I 1954 blev der købt en ny mejetærsker og andre maskiner bl.a. et par Fordson Major dieseltraktorer.

Fra 1956 overtog Johannes forretningen.

Anna og Johannes havde privatbolig på Fruens Toft 6, og bagved er opført en stor garage, hvorfra maskinstationen blev drevet.

Fra 1988 kørte forretningen videre uden medhjælpere. Drev forretning i 54 år til ca. 2010.

Ovenstående er data er fra "Erindringer fra min barndomstid" af Johannes Møller – A 358. Se også A 413.

PYRAMIDE 15

g tidlige ungdom var det for børn og unge i d, hvor den eneste mu- ammen uden at være n. Og vi talte ikke r kom cykler, knallerter, ent en enkelt bil. Når var der altid nogen der var hvis vi ikke lige

gså fortælle ting og g for sladder. es mand Christian Da- adenfor, ved huset og ang imellem blev han hostende og harkende er den helvedes larm knallerterne der stø- el snakkede bare, men og førte traditionen

præget af våben. Alle de små ejendomme i området, vær hængende. Ganske vist skulle ejerne hvert år lovligt at kunne gå på jagt, men besiddelse af et gt og indkøb af patroner foregik som med andre ale købmand, som hed Anders Bager. lå lige overfor bageren. Fars foretrukne patroner ns Krudtværk (HK). Da denne statsvirksomhed serne, blev produktionen fortsat af en anden r bare Høyers Krudtværk på patronerne. Så når vi ger, Glud nr. 12, kunne bestillingen lyde: "4 bananer, HK de gule" og 5 kg mel. Så pakkede han varerne senere. lusqvarna 12´er jagtgevær, med haner og underlukke. fint gevær, som forårsagede pludselig død for harer, r samt hvad der ellers måtte dukke op af gangbart tsæsonen, med eller uden jagttegn. Jeg har for gevær til salg i "Gul og Gratis" til 2000 kr., så finere

at skyde med, da jeg var i 12 års alderen. Jeg n ladeport, og jeg blev indprentet, at holde kolben en alligevel slog rekylen hårdt mod min magre nd som dreng. Senere skød jeg en måge.

Lok -14 – Marys Ishus og pølsevogn – Fruens Toft 4. **HER ER FORTÆLLER**

B05329 fra det Kgl. Bibliotek 1959 (ses i venstre side af billedet)

Mary og Kristian Danielsen drev fra 1950'erne ishus og pølsevogn fra en lille kiosk foran deres privatbolig. Det var samlingssted for byens ungdom, og alle nyheder blev udvekslet her.

Marys ishus var i et lille træhus foran privatboligen. Her kunne man købe is, slik, kager, cigaretter m.v.

Pølsevognen var en lille metalvogn, som var stillet op i den anden side af indkørslen, det var mest Kristian som passede den. Den lille vogn gyngede fælt når han steg ombord.

Senere blev der bygget et dobbelt træhus hvor der var to luger, iskiosk i den ene side og pølsesalg i den anden.

Stedet var samlingspunkt for byens ungdom. Der var ofte et voldsomt leben på pladsen foran kiosken med cykler og knallerter.

Det var også hos Mary, man kunne låne en fodbold, når der om aftenen blev spillet på fodboldbanen som lå overfor.

Hvis "knejtene" skulle udenbys for at spille en fodboldkamp, kunne man også samles her, og så aftalte Kristian med hans bror Andreas Danielsen der kørte "Lillebil", at han skulle komme og køre for dem.

Og det kostede kun 1kr at komme med.

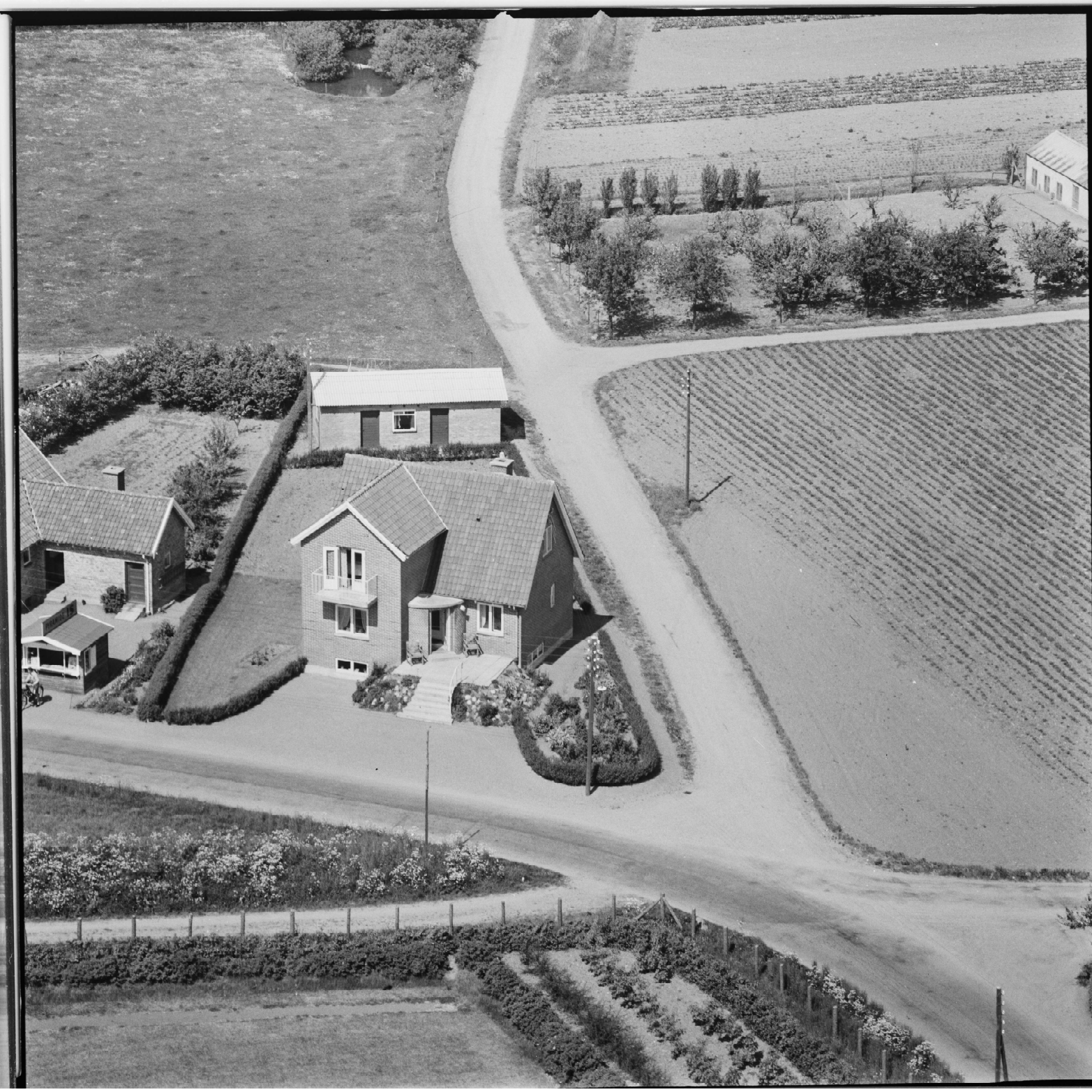

Lok-15- Det høje hus – Fruens Toft 2 **HER ER FORTÆLLER**

B05329 fra Det Kgl. Bibliotek 1959.

Det høje røde hus er opført i 1955. Bygherren Jens Olsen hentede inspiration til den usædvanlige byggestil fra besøg i Amerika. Huset er opført af lokale håndværkere bl.a. murermester Henry Schreiber.

Jens Olsen hentede inspiration til det flere etagers røde murstenshus fra besøg i Amerika.

En meget speciel byggestil hvor huset er i 3 etager, med små smalle trapper ned til kælderetagen og op til køkken samt stue som findes i midterste etage.

I køkkenet går en smal svungen trappe op til øverste etage hvor der er 2 små rum samt et lidt større, hvorfra der er udgang til den lille altan, der ses på forsiden af huset.

Der er senere indsat badeværelse på øverste etage.

Flere lokale håndværkere var sammen med bygherren involveret i det, for den tid, meget usædvanlige byggeprojekt.

Her kan blandt andre nævnes murermester Henry Schreiber og smedemester Hans Toft.
Det oplyses at huset er isoleret med havreagner som var et anvendt materiale i den tid.

Lok-16-Fælles vaskeri – Toftevej 1

B05329 fra Det Kgl. Bibliotek. (Den lille smalle bygning der ses bag Det høje hus)

En gruppe lokale borgere gik i 1950'erne sammen om at opføre bygningen og indrette et fælles vaskeri. Man blev tildelt 2-3 vaskedage pr måned. Huset er i 1965 omdannet til bolig.

Før oprettelsen af fællesvaskeriet kunne man hos cykelhandleren leje en "Ferm" vaskemaskine, som blev fragtet fra hjem til hjem på en lille vogn.

Lok-17- Thora ”Franskvasker” – Præstevænget 13 PLANCHE PÅ MUSEÉT

Billede fra Kgl. bibliotek 1959

I den lille sidebygning drev Thora Jensen fransk vask, dvs. hun vaskede med gruekedel og håndkraft, rullede og strøg for folk - mest hvide duge og skjorter. Nye huse er opført på grunden i dag.

Thora og Åge Jensen boede i det lille røde hus på hjørnet af Præstevænget og Sønderbakken.

Thora drev vaskeri med finere ”Fransk vask” noget af det som folk havde svært ved selv at håndtere f.eks. hvide duge og skjorter.
Hun vaskede med gruekedel og håndkraft, rullede og strøg. Når man hentede vasketøjet, blev det sirligt pakket ind i brunt papir.

Hun vaskede også for karlene der tjente rundt om på gårdene, hvis de ikke kunne komme hjem og få vasket. Pigerne der tjente på gårdene dengang, fik altid vasket hvor de tjente.

Hendes mand Åge arbejdede i kommunes grusgrav der lå ude på Søborgvej.

Huset er fjernet, og nu er der bygget 2 sammenbyggede træhuse på grunden.

Lok-18-Det gamle posthus – Sønderbakken 32

B93 (hvidt hus på Sønderbakken 32)

Posthuset blev passet af Hedvig Hansen. Fra forgangen var en ekspeditions klap ind til stuen. Folk fra byen også kunne hente avisen her, når den var leveret med rutebilen sidst på dagen.

Her boede Hedvig og Jens Hansen (også kaldet Jens Klejn) Hun passede posthuset, hvor man også fik udleveret avisen.

Det fortælles at der var et værre leben ude i gangen sidst på dagen, når alle byens unger var samlet for at hente aviser, og rutebilen som blev kørt af ”Post Hansen” der skulle levere aviserne var lidt forsinket.
Men når så Hedvig slog klappen ned og begyndte at udlevere aviser, så blev der ro, for hun var en streng embedsmand, og ungerne var lidt bange for hende.
(En lokal tilføjer: At det var hendes mand Jens vist også)

Senere udelukkende privatbolig.

Huset blev midt i 50’erne købt af Karen og Karl Nielsen, da de flyttede fra ejendommen ”Lilleskoven”.